

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

19 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Vladimir Timofti și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Leșcișin Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 20 august 2013 și deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Leșcișin Serghei Vladimir, născut la 03.05.1986, în Ucraina, r. Kirovograd Novgorodka, sat. Tarasovka, domiciliat în sat. Ursoaia, r-nul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.05.2012 – 20.08.2013 (prima instanță);

2. 23.10.2013 – 19.12.2013 (instanța de apel);

3. 22.07.2015 – 19.08.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 20 august 2013, inculpatul Leșcișin Serghei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de M. Cravenco a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Leșcișin Serghei la data de 08.03.2012, în jurul orei 22:40, urmărind scopul de a sustrage deschis bunurile altei persoane, aflîndu-se în scara blocului locativ amplasat în or. Cahul, str. Plugarilor 1/104, aplicînd violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui M. Cravenco, a lovit-o cu o rangă metalică peste frunte, cauzîndu-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 164 din 08.03.2012 vătămare corporală ușoară și a sustras deschis de la ea o geantă pentru dame în valoare de 200 lei, în care se afla pașaport pentru străinătate, buletin de identitate, poliță de asigurare medicală, card bancar „Agroindbank”, un carnet de notițe, un telefon mobil de model „Motorola” în valoare de 1200 lei, un portmoneu în valoare de 120 lei, bani în sumă de 50 lei, o umbrelă în valoare de 180 lei, mănuși pentru dame în valoare de 150 lei, o pereche de ochelari în valoare de 400 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu în sumă totală de 2300 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri echitabile.

În motivarea apelului, a invocat următoarele:

- probele care au stat la baza condamnării nu sunt pertinente și concludente, fiind

administrare contrar art. 94 Cod de procedură penală, iar obiectele recunoscute ca corpuri delictive nu au atribuție la prezenta cauză;

- apărătorul nu i-a făcut cunoștință cu drepturile și obligațiile prevăzute de art. 66, 74 Cod de procedură penală, totodată nefiind de acord cu admiterea acțiunii civile;
- nu a fost dispusă efectuarea expertizelor asupra telefonului mobil, cât și asupra sa, dat fiind că are comoție cerebrală.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2013, pronunțată integral la 20 ianuarie 2014, apelul a fost admis, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea aplicării amenzii în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța a menționat, că în ședința instanței de apel inculpatul a susținut apelul în partea contestării vinovăției sale, fără a înainta demersuri privind efectuarea cărorva expertize.

Astfel, instanța a conchis, că probele administrate și apreciate, în temeiul art. 100, 101 Cod de procedură penală, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii și anume prin declarațiile părții vătămate M. Cravcenco și ale martorilor Al. Sterpu, E. Aconi, E. Costarencu, O. Ichim, N. Ghețivu, D. Vancea, cât și prin materialele cauzei.

Instanța a remarcat că la examinarea cauzei cât și la urmărirea penală, nu s-a constatat încălcarea normelor procesuale, inculpatul a fost asigurat cu apărător și nu i-au fost încălcate drepturile.

De asemenea, argumentele apelantului, privind lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția sa în comiterea infracțiunii și inadmisibilitatea lor, cât și nerespectarea normelor procesuale, sunt neîntemeiate și declarative, deoarece acestea constituie o metodă de apărare.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, sub formă de închisoare, pentru fapta comisă.

Instanța a conchis excluderea din sentință a pedepsei complementare stabilită inculpatului sub formă de amendă, deoarece aceasta nu a fost motivată de prima instanță, ținându-se cont de starea materială a inculpatului și de faptul că bunurile sustrase au fost restituite părții vătămate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de inculpat, prin intermediul oficiului poștal la 23 iunie 2015, care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri echitabile, indicând că nu a comis infracțiunea imputată, că probele nu demonstrează vinovăția sa în comiterea infracțiunii, referindu-se la circumstanțele de fapt.

6. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că este declarat peste termen, inculpatul nu a atacat decizia instanței de apel în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat, în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Astfel, instanța de recurs statuează că potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar, însă, pentru ca acesta să poată fi obiect de examinare în ordinea recursului ordinar, el trebuie să fie declarat în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Totodată, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei rezultă, că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 19.12.2013 în prezența avocatului și inculpatului, ultimul fiind asistat de traducător, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată și ei au fost înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate – 20.01.2014 (f.d. 200-203 verso).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, la data pronunțării deciziei motivate – 20.01.2014, părțile nu au fost prezente (f.d. 203 verso), astfel copia deciziei integrale și ulterior tradusă în limba rusă au fost expediate inculpatului, pe care el le-a primit contra semnătură la data de 23.01.2014 și, respectiv, la 24.01.2014 (f.d. 222, 225).

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, termenul de declarare a recursului începe să curgă de la 25.01.2014 și expira la 26.02.2014. Inculpatul a declarat recurs ordinar la data de 23.06.2015 (f.d. 233-234) peste 17 luni de la data primirii deciziei în limba rusă, adică după expirarea termenului prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

În concluzia celor expuse, rezultă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. Mai mult, fiecare participant la proces singur trebuie să țină cont de termenii de atac, în cadrul examinării cauzei în procesul penal.

Din considerentele relevate, Colegiul penal conchide, că recursul înaintat în prezenta cauză este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Leșcișin Serghei Vladimir*, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2013, în propria cauză penală, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș